

انوشیروان افسانه ای ژاپن

نمایی از کوه «کاگو» در «یاماتو»

دکتر هاشم رجب زاده

یکی از سه کوه ناحیه یاماتو در شهر ساکورایی Sakurai کنونی در ایالت نارا Nara است. در منابع قدیم تر تاریخ ژاپن، این داستان درباره امپراتور نین توکو Nintoku (شانزدهمین امپراتور ژاپن که در سال های ۳۱۳ تا ۳۹۹ میلادی می زیست) آمده است. نام کودکی او نو-ساساگی o-sasagi و چهارمین پسر امپراتور ئوجین Ojin بود. نین توکو در ۲۳ سالگی به جای پدر نشست. گفته اند که در روز زاده شدنش، جغدی (به ژاپنی تسوکو Tsuku) به سرای زادگاهش پر کشید؛ اما به خانه وزیر او تاکه اوچی - نو- سوکونه Takeuchi-no-sukune، که او را نیز در آن روز پسری به دنیا آمد، پرنده ای نغمه سرا و خوش آواز که در ژاپنی ساساگی Sasagi خوانده می شود، آمد و نشست. ساساگی را پرنده ای سعد می دانستند، اما جغد حیوانی شوم شناخته می شد. پس ئوجین نام فرزند خود را نو-ساساگی گذاشت، و پسر وزیرش را تسوکو نام داد. نو- ساساگی برادر بزرگتری داشت به نام واکي - ایراتسوکو Waki-iratsuko، که پدر او را به جانشینی می خواست اما این پسر ولیعهدی را نمی پذیرفت. نو - ساساگی هم برای آنکه خلاف رأی پدر نرود، اعلام کرد که هرگز جای برادر را در جانشینی پدر نخواهد گرفت. این کشاکش دو سال کشید، تا که سرانجام واکي - ایراتسوکو خود را کشت و برادر کوچک تر خواه ناخواه ولیعهد شد. او چون بر تخت نشست، خود را شایسته پادشاهی نشان داد، و چنان با نیک و بد سر کرد که تا به امروز به دادگستری و مردم داری و رعیت پروری او مثل می زنند. حمایت برزیگران و رعایت چوپانان و حفر آبراه ها و احداث بندها و سدهای آبیاری و ایجاد انبارهای ذخیره برنج از جمله کارهای عمرانی او بود.

نین توکو پس از ۸۷ سال پادشاهی، در ۱۱۰ سالگی (و به قولی در ۱۴۳ سالگی) درگذشت.

امپراتور جومه ی Jomei (سال های زندگی ۵۹۳ تا ۶۴۱) آمده، و از رسمی کهن می گوید که به احتمال از کار و کردار شون Shun، فرمانروای افسانه ای چین باستان مایه گرفته است. این پادشاه بر بالای تپه ای می رفت و از آن چشم انداز رفاه رعایایش را از دودی که از آشپزخانه شان برمی خاست می سنجید. اگر از خانه های کمتری دود به هوا می رفت، می دانست که مردم در تهیدستی و ناداری می گذرانند، و مالیات آن سال را بر آنها می بخشید.

کوه کاگو Kagu یا کاگویاما Kagu-yama

«یاماتو» کوه بسیار دارد اما کوه آسمانی «کاگو» را شکوه دیگر نیست. چون از فراز آن قلمرو فرمانروایان را می نگرم در پهن شدت دامنه اش حلقه های دود به آسمان برمی شود: روی دریاچه، مرغان آبی در پروازند. این سرزمین، «یاماتو»، چه زیبا و سعادت مند است!

این قطعه در مجموعه شعری از دوره تاریخی هیان Heian (سال های ۷۹۴ تا ۱۱۸۵ م.) به نام